

Al Saló de Sessions de la Casa Consistorial de la ciutat de Manresa, el dia 7 d'abril de 1995. Es reuneixen els senyors que tot seguit es diran, a l'objecte de celebrar sessió del Ple de la Corporació núm. 5, amb caràcter extraordinari, en primera convocatòria. **¡Error! Marcador no definido.**

ASSISTENTS

Alcalde-President

Il.lm. Sr. Juli Sanclimens Genescà

Tinents d'Alcalde

Sr. Marcel.lí Llobet Corominas
Sr. Francesc de Puig Viladrich
Sr. Pere Oms Pons
Sr. Eduard Bohigas Santasusagna
Sr. Josep Maria Sala Rovira
Sra.Teresa Just Riba
Sra.Maria Rosa Riera Montserrat

Regidors

Sr. Pere Sobrerroca Camps
Sr. Antoni Berenguer Casas
Sr. Jordi Rodó Rodà
Sr. Pere Vilarasau Serracanta
Sra.Carme Vidal Vintró
Sr. Manuel Cano Navarro
Sr. Joaquim García Comas
Sr. Jordi Valls i Riera
Sr. Jordi Marsal i Muntalà
Sr. Jacint Carrió Vilaseca
Sr. Joan Carles Canongia Gerona
Sr. Joaquim Collado Llorc
Sra.Mª Angels Crusellas Serra
Sr. Ignasi Perramon Carrió
Sr. Carles Esclusa Espinal
Sr. Magí Mas Font
Sr. Josep Balet Oller

Secretari General

Sr. Miquel Corbella Pijuan

Interventor

Sr. Josep Trullàs Flotats

A l'inici de la sessió no hi són presents la Sra. Carme Vidal, el Sr. Joaquim Collado i el Sr. Jordi Valls que s'hi incorporen quan són les 20 h 13 min, 20 h 15 min i 20 h 30 min, respectivament.

Oberta la sessió per la Presidència, essent les 20 h i 10 min de la tarda, i després de comprovar el quòrum d'assistència perquè pugui ser iniciada, es procedeix tot seguit a conèixer els assumptes compresos en l'ordre del dia següent:

UNIC.- APROVACIÓ INICIAL DE LA REVISIÓ DEL PLA GENERAL D'ORDENACIÓ URBANA DEL MUNICIPI DE MANRESA

Vist el dictamen que, transcrit, diu el següent:

"Vist que pel Ple d'aquest Ajuntament, en sessió celebrada el dia 1 d'octubre de 1993, fou aprovat Dictamen acordant anunciar en el Butlletí Oficial de la Província i en un dels diaris de major circulació en aquesta l'exposició al públic dels criteris, objectius i solucions generals de la revisió del Pla General de Manresa a l'objecte que durant el termini de trenta dies es podessin formular suggeriments i, si s'escau, altres alternatives de planejament per Corporacions, associacions i particulars, segons el que disposen els articles 55 i 56 del Decret Legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual s'aprovà la refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, i 125 del Reglament de Planejament Urbanístic.

Vist que, un cop complimentats els reglamentaris tràmits d'exposició pública i presentades un total de seixanta al·legacions, per aquest Ple municipal, en sessió celebrada el dia 19 d'abril de 1994, varen adoptar-se acords en resolució de totes i cada una de les al·legacions presentades, així com aprovant els criteris, objectius i solucions generals de planejament dels treballs constitutius de l'avanç de revisió, amb les precisions corresponent resultat de l'admissió de determinades al·legacions, de conformitat al que preveu l'article 125 .3 del Reglament de Planejament Urbanístic.

Vist que per l'Equip redactor de la revisió del Pla general han estat continuats fins a la seva finalització els treballs de redacció de la revisió del Pla general de Manresa, els quals s'acompanyen al present Dictamen.

Atès que l'article 55 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, disposa que "els plans Generals Municipals d'Ordenació es tramitaran d'acord amb el procediment establert a l'article 59 d'aquesta Llei amb les especialitats següents: a) L'aprovació inicial i provisional correspon a l'ajuntament quan es refereixin a un únic municipi, i a l'Entitat Local competent quan s'estenguin a més d'un terme municipal".

Atès que l'article 57 .1 i .2 del mateix Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, preveu:

- "1 En la tramitació de plans Generals, de Normes Subsidiàries i de plans parcials i Especials, una vegada aprovats inicialment, se'n demanarà un informe als organismes següents:*
- a) La Demarcació de Carreteres de l'Estat de Catalunya.*
 - b) Els Serveis Territorials de les Direccions Generals de Carreteres, de Transports,*

de Ports i Costes i d'Obres Hidràuliques del Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya.

c) La Red Nacional de Ferrocarriles Españoles i els Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.

d) Els altres a què sigui preceptiu de demanar-lo.

- 2 Al llarg del tràmit dels plans Generals o de les Normes subsidiàries, dins l'exigència de participació de la Llei, s'ha de comunicar a les corporacions locals limítrofes l'acord d'aprovació inicial”.*

Atès que l'article 58 del repetit Decret legislatiu 1/1990 disposa:

“Article 58

- 1 En la tramitació del planejament general i de les revisions d'aquest els ajuntaments han de donar audiència a la Comissió Territorial d'Equipaments Comercials a fi que emeti un informe sobre les reserves de sòl per a equipaments comercials públics i altres centres comercials i sobre les determinacions del planejament general pel que fa a la reserva de sostre per a usos comercials en els sectors a desenvolupar mitjançant plans parcials.*
- 2 Igualment es donarà audiència a aquesta Comissió quan es tramitin plans Especials per realitzar els equipaments i centres esmentats a l'apartat anterior.*
- 3 D'acord amb la Llei 6/1988, de 30 de maig, es demanarà informe preceptiu de l'administració forestal pel que fa a la delimitació, la qualificació i regulació normativa dels terrenys forestals”.*

Atès que l'article 59 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, disposa:

“Aprovat inicialment el Pla General Municipal o el Programa d'Actuació Urbanística o el planejament especial de l'article 29.2 d'aquesta Llei i els seus programes d'actuació per la corporació o organisme que l'hagués redactat, aquest ho sotmetrà a informació pública durant un mes; transcorregut aquest termini, si el Pla no hagués estat redactat per l'ajuntament respectiu, s'obrirà un altre període d'igual duració per donar audiència a les corporacions Locals al territori del qual afectessin”.

Atès que l'article 41 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, disposa:

- 1 L'aprovació inicial dels instruments de planejament esmentats en l'article anterior obliga l'administració actuant a acordar la suspensió de l'atorgament de llicències de parcel·lació, d'edificació i d'enderrocament en els àmbits per als quals les noves determinacions comportin modificació del règim urbanístic.*
- 2 Constitueixen modificació del règim urbanístic les determinacions que comporten:*
 - a) Canvi en la classificació del sòl.*
 - b) Afectació de terrenys per a sistemes.*
 - c) Modificació dels usos globals admesos en un sector.*
 - d) Modificació del coeficient d'edificabilitat neta d'una zona.*
- 3 A més, a l'hora de l'aprovació inicial l'administració actuant pot acordar la suspensió de l'atorgament de les llicències esmentades en el punt 1 d'aquest article en els àmbits per als quals es pretengui assolir objectius urbanístics concrets, que han d'ésser explicats i justificats”.*

Atès que els apartats .1, .3 i .5 de l'article 42 de l'esmentat Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, preveuen:

- 1 En els casos previstos en els dos articles precedents, a més a més d'adoptar-se els acords de suspensió amb les formalitats previstes pel reglament, cal delimitar explícitament els àmbits afectats, confeint un Plànol de delimitació dels àmbits subjectes a suspensió de llicències, en el qual s'han de grafiar a escala adequada i amb detall i claredat suficient tots aquests àmbits.*
- 3 Si l'aprovació inicial es produeix un cop transcorregut el termini d'un any previst en l'article 40.2, la suspensió decidida amb motiu de l'aprovació inicial tindrà també la durada màxima d'un any comptat des de la publicació de l'acord de suspensió.*
- 5 En tots els casos els efectes de la suspensió s'extingiran amb l'entrada en vigor de l'instrument de planejament de què es tracti, per raó de l'aprovació definitiva d'aquest”.*

El Regidor Delegat d'Urbanisme, de conformitat amb el parer majoritari dels membres que componen la Comissió municipal informativa d'urbanisme, ha de proposar al Ple municipal que siguin adoptats els següents

A C O R D S

1r.- APROVAR INICIALMENT LA REVISIÓ DEL PLA GENERAL DE MANRESA segons documentació que s'acompanya a aquest Dictamen, en aplicació del que disposa l'article 55 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol.

2n.- DEMANAR L'INFORME PREVIST a l'article 57 .1 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, a la Demarcació de Carreteres de l'Estat a Catalunya, als Serveis territorials de les Direccions Generals de Carreteres, de Transports i d'Obres Hidràuliques del Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, així com a la Red Nacional de Ferrocarriles Españoles i els Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.

3r.- COMUNICAR L'ACORD D'APROVACIÓ INICIAL DE LA REVISIÓ DEL PLA GENERAL DE MANRESA a tots els municipis veïns, en compliment del que disposa l'article 57 .2 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol.

4t.- DONAR AUDIÈNCIA EN LA REVISIÓ DEL PLA INICIALMENT APROVADA a la Comissió Territorial d'Equipaments Comercials per part de que sigui emès l'informe previst a l'article 58 .1 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol.

5è.- DEMANAR L'INFORME PRECEPTIU contemplat a l'article 58 .3 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, d'acord amb la Llei 6/1988, de 30 de maig, a l'administració forestal competent.

6è.- EXPOSAR AL PÚBLIC la revisió del Pla general inicialment aprovada pel termini mínim d'un mes comptat a partir de l'endemà de la darrera inserció del corresponent anunci en un dels diaris de major circulació de la província i/o en el Butlletí oficial d'aquesta o, en qualsevol cas, **fins al dia 31 de juliol de 1995**, en compliment del que disposa l'article 59 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol.

7è.- SUSPENDRE L'ATORGAMENT DE LLICÈNCIES DE PARCEL·LACIÓ, D'EDIFICACIÓ I ENDERROCAMENT en els àmbits per als quals les noves determinacions comporten modificació del règim urbanístic, així com en tots aquells àmbits pels quals es pretenen assolir objectius urbanístics concrets, i que queden explícitament delimitats i grafiats en l'annex de suspensió de llicències que s'acompanya al present Dictamen, en compliment del que disposen els articles 41 i 42 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol."

El Sr. De Puig i Viladrich intervé manifestant que en primer lloc voldria fer constar el seu agraïment i reconeixement a tot l'equip tècnic que ha estat fent el treball de revisió del Pla General, per l'esforç que ha representat portar sobre el paper d'acord amb la normativa les moltes precisions i hores de treball de les moltes hores de treball previ a les conclusions per poder tirar endavant aquest Pla General. Pensa que l'equip tècnic, per les hores que hi ha invertit i per l'esforç que ha fet, d'interpretar les propostes polítiques de les reunions, bé es mereix aquest agraïment, en el qual creu que hi estaran d'acord tots els grups.

En segon lloc, també vol manifestar l'agraïment del grup de CiU envers als altres grups per la voluntat manifestada de treball i

col.laboració en aquest tema, sobretot en les set o vuit darreres sessions de treball, que van ser maratonianes, i que en totes elles es va manifestar una gran voluntat de tirar endavant el tema, que era de ciutat.

Com a conseqüència de tot això, avui es porta a aprovació inicial una eina important de la ciutat que és la revisió del Pla General, i important per al desenvolupament del terme municipal, i que, en una societat carregada de deures i drets, el Pla defineix els deures i drets dels propietaris del sòl, en els propers dos anys. Aquest va ser l'objectiu que ja va complir l'anterior pla general del 1981. Va jugar el paper de definir-hi aquests deures i drets, i el de posar un ordre dins la ciutat. Una ciutat que venia d'una situació no democràtica, amb un planejament realment en mal estat, i aleshores aquell Pla va aconseguir posar ordre en l'ordenació, malgrat la redundància, però també, aquell Pla General de 1981, amb el temps ha decaigut, i ha decaigut per dues raons bàsiques. La primera raó per la necessitat legal, ja que s'han exhaurit els 12 anys de termini que la Llei donava a aquest planejament, i una segona necessitat o raó, que és el context socio-econòmic en què es troba l'actualitat del país, o fins i tot Manresa i la seva rodalia. El document d'avui, cal entendre'l com una continuació del procés endegat de l'avanç de planejament, desenvolupant i concretant les incipients propostes d'ordenació que en aquell document s'apuntaven. Aquesta revisió es planteja com una reflexió global de la ciutat dins l'actual cojuntura socio-econòmica. No es planteja com un trencament absolut en l'aplicació de l'actual Pla General, però esdevé una bona ocasió per plantejar en un mateix context els canvis dels darrers anys i el paper que cal preveure per la ciutat. Per això convé un nou planejament, que actui com a element configurador de la imatge futura de la ciutat. Aquest nou planejament es podria dividir en dues grans línies i principis i es podrien definir com un principi general de territorialitat, de la relació de la ciutat en el territori, quin concepte bàsic és reforçar la capitalitat de Manresa, i un segon principi que és la millora de la condició de vida a la ciutat de Manresa. Dins el primer principi creu que una observació ràpida és la constatació que Manresa es troba a la cruïlla de quatre grans eixos, l'eix del Cardener, el del Llobregat, el futur eix Diagonal i l'eix Transversal. La consecució d'aquests eixos en aquest moment i la possibilitat de la consecució de l'altre eix, el Diagonal, juntament amb la realització del quart cinturó, el traçat del qual es situa a una curta distància de Manresa, fan que la ciutat tingui una gran accessibilitat. Al parlar d'aquestes grans infraestructures s'ha de plantejar la connexió a la xarxa bàsica o més propera al municipi. Aquest és un dels reptes que presenta el Pla General. Una ciutat situada en un territori d'excel.lents vies de comunicació de la xarxa territorial, però no amb una bona connexió amb la xarxa bàsica o xarxa local seria realment un mal negoci. La connexió de les dues xarxes es concreta en la localització d'uns enllaços que es converteixen en portes d'entrada a la ciutat que, de vegada, representen unes grans

innovacions, o modificacions sobre l'estructura a la qual s'està acostumat. Per exemple, la importància de ressorgir eixos com al voltant de la zona del Congost, o al camí de Juncadella o Santpedor, modifiquen estructures actuals. La xarxa urbana viària de la ciutat de Manresa s'ha recolzat històricament a través de la Cra. de Cardona i de la Cra. de Vic. Aquestes noves portes d'entrada modifiquen substancialment aquesta jerarquia, i donen més importància a les vies que es podrien dir circulars o radials. La importància dels eixos abans esmentats fa que Manresa i la seva rodalia, el que de vegades s'ha anomenat "ciutat real", tinguin una posició estratègica en aquest territori on s'està implantat, i la seva polaritat sigui molt important, dins una àrea que abarca el Bages, el Berguedà, el Solsonès i la Cerdanya, amb un pes demogràfic dins la Catalunya Central. Un cop s'ha parlat de la xarxa viària, és important parlar de la proposta de distribució d'activitats, una mica el servei d'aquesta xarxa territorial. En aquest context, el Pla General constata la regularització de determinades àrees de la ciutat, l'àrea del Pont Nou-Congost, Mió-Camí de Juncadella, Parc de l'Agulla, i Sagrada Família-Les Cots. En cadascuna d'elles s'hi proposa la situació de diferents activitats. Seguint una mica parlant d'aquest principi de capitalitat de Manresa, plantegen el recolzament de diverses activitats distribuïts en aquests punts de contacte entre la xarxa viària i la xarxa local. En l'activitat terciària cal reconèixer que el plantejament és, apart de reforçar l'històric centre comercial, i augmentar la seva capacitat, també planteja el neixement d'un nou centre terciari, que es mouria des de l'eix del Llobregat fins els Dolors, passant per Cal Gravat i a través de Viladordis. Pel que fa a l'activitat industrial, cal assegurar per a tots, un correcte desenvolupament de les activitats productives, i la voluntat i la necessitat de créixer la base industrial de Manresa és important i cal garantir les infraestructures necessàries perquè aquest tipus d'activitat es consolidi. En la revisió del Pla i en aquest sentit, es planteja tirar endavant les zones industrials del Pont Nou, Els Dolors, Bufalvent i els Condals. Aquesta seria una primera característica del Pla General. La segona, és la millora de la qualitat de la vida urbana. Aquesta ve donada per un seguit d'apartats, el primer dels quals són la millora i preservació del medi natural, amb l'aparició dels grans parcs, i tot el tractament que es planteja per al sòl no urbanitzable en zones d'interès natural i paisatgístic i també en zones d'espai i de lleure. També assegurar dins aquest augment de la qualitat de vida, un bon nivell d'equipaments, no tan sols a nivell urbà, sino també supramunicipal i, sobre, tot tipus d'equipaments, escolars, assistencials o esportius. Proposa també la introducció d'una nova mobilitat urbana, i dins aquest nou projecte de mobilitat intenta disminuir tota la pressió del cotxe sobre el vianant, amb augment de zones peatonals, amb creació de recorreguts peatonals i amb les propostes de creació de zones d'aparcament. Està clar que la modificació de certes zones peatonals que en aquests moments estan ocupades pel

vehicle, porta que aquests s'hagin de situar en llocs fora de la vorera, en aparcaments de zones determinades de la ciutat, i que el mateix Pla General fa una proposta d'ubicació de zones d'aparcament. També, en els recorreguts i les voreres es proposa la reconducció d'algunes d'aquestes en espais arbrats. També es vol facilitar l'accés a l'habitatge. Per això el Pla proposa una regulació del mercat de l'habitatge. En aquest sentit es fixa per als diferents sectors de sòl urbanitzable programat i per a les unitats integrades de sòl urbanitzable no programat, determinats percentatges d'habitatges en règim protegit que permetin el desplegament del Pla Estatal de l'Habitatge. De la mateixa manera, en sòl urbà i en diferents àrees de pla especial i unitats d'actuació, es reserva per a habitatge protegit per garantir un equilibri en el mercat de l'habitatge. Aquestes dues característiques creu que són les que defineixen de forma global la voluntat del que és aquest Pla General. D'aquesta manera, s'ha dit una mica on es vol anar, què pretén la revisió del Pla General, i s'haurien de definir les regles per arribar fins aquí, i els terminis. Si es parla de regles, es parlarien de normes, de la normativa del Pla General. Creu que les normes han de presentar un equilibri perquè aquestes puguin funcionar, com qualsevol norma urbanística que ha de buscar l'equilibri entre els beneficis que el planejament atorga a la propietat privada del sòl, i les plusvàlues, que aquesta, a canvi de beneficis rebuts, ha de retornar a la societat. Per això, les normes urbanístiques de la revisió del Pla General s'han adreçat especialment i en primer lloc, a millorar els sistemes de reequilibrament de càrregues i beneficis, tot incidint també en una major precisió en l'adopció d'elements medio-ambientals. Els principals punts que diferencien aquesta nova normativa, de l'anterior, són set apartats. El primer, és la millora dels mecanismes d'obtenció de sòl, de cessió obligatòria i gratuïta en sòl urbà, el que es coneix com a cessió de vials, aquest era un projecte que tenia l'actual normativa i s'havia d'arribar moltes vegades a negociacions a urbanitzacions sobretot amb sòl urbà. La segona és que millora els mecanismes d'intervenció en les activitats urbanístiques dels particulars i d'altres administracions, regulació de llicències d'obres, obres executades per l'administració estatal o autonòmica. La tercera és que presenta una intervenció en el mercat de sòl, per a la construcció d'habitatges en règim protegit, i creu que amb la tendència actual que té la societat és un punt cabdal aquest. La regulació detallada del deure urbanístic de conservació de la propietat immobiliària, ruïnes i ordre d'execució. Aquest és un dels elements que juga a favor i més podrà col·laborar en tota el tema de gestió per a la rehabilitació, lògicament dels espais més degradats, regulació del deure, edificació forçosa i registre municipal de solars, aquesta és una altra de la part de normatives que més pot col·laborar en els apartats de rehabilitació. Major precisió en la regulació de les diferents qualificacions de sòl i introducció de mecanismes de protecció medio-ambiental. Entèn que en aquests set apartats queden resumides les principals innovacions que presenta la normativa

d'aquest Pla General. S'ha parlat de les regles del joc, i ara toca parlar dels terminis, en quan temps, en quin espai, de quina forma es poden desenvolupar les propostes i criteris d'aquest Pla. L'equip de govern entèn que si en un pla general alguna part manifesta la voluntat política, aquesta és en el programa d'actuació, ja que aquí és on s'han de concretar moltíssim els temes, i es basa en un estudi econòmic-financer que possibilitarà tirar endavant o no les propostes generals del planejament. Continua dient el Sr. De Puig, que quan es llegeix o quan es repassa el contingut del programa d'actuació, es torna a incidir en els dos conceptes que al principi ha esmentat. La primera, la millora de la qualitat de vida i del progrés de la ciutat, i la segona, l'adequació de la ciutat al seu paper de capitalitat, i és un concepte que torna a aparèixer en el programa d'actuació. Pel que fa a la millora de la qualitat de vida, diu que tots els apartats del Pla General han d'aconseguir que Manresa sigui una ciutat de més bon viure. Una de les coses que demostra més qualitat és la millora de l'ensenyament, i dins el Pla General sorgeixen les reserves d'espai per a les escoles bressol, les reserves d'espai per a l'escola d'adults, i lògicament una reserva d'espai important per tot el que sigui l'ampliació de l'escola universitària que és important per a la ciutat. Pel que fa a la segona part, el paper de la capitalitat, llegeix un paràgraf de la memòria, que reforça els principis que regeixen tota la línia d'aquesta pla general. Perquè un programa d'actuació funcioni, hi ha d'haver un estudi econòmic financer, s'ha de saber de quin recursos es disposen. En primer lloc s'havia d'intentar fer una avaluació econòmica de totes les obres d'urbanització corresponents a l'estructura general i orgànica del territori. Es refereix en aquest sentit, a la xarxa territorial de carreteres, al trasllat de la xarxa ferroviària, etc. En un segon lloc, també és necessària una avaluació econòmica de la implantació dels serveis i l'execució de les obres d'urbanització normals en el sòl urbà. I finalment, discernir o explicar qui havia de córrer amb els costos d'aquestes obres, si era el sector públic o si era el sector privat. I si era el sector públic, si havia de ser l'administració local o d'altres administracions. Calia també veure les perspectives dintre de l'administració local i per això era necessari fer unes projeccions que poguessin presentar quines serien les possibilitats entre el període 1996-2003, i fer a partir d'aquí, un plantejament completament realista, que fos possibilista, que realment es pogués tirar endavant. Amb aquestes premisses ja arriba el moment de definir i avaluar, què es pot incloure en cadascun dels quadriennis, quines disponibilitats econòmiques hi ha en cadascun d'ells, puntualitzar més quins són els col·lectius, món privat o públic, qui correrà a càrrec d'aquestes despeses, i analitzar la viabilitat financera d'aquests programa d'actuació. Sorgeixen dues xifres grans, i és que en el primer quadrienni, les inversions previstes pel Pla General són aproximadament de 15.000.000.000 de pessetes, i per al segon quadrienni 17.000.000.000. Sumades les quantitats dels dos quadriennis, dona la quantitat de

32.000.000.000 milions de pessetes. Si això s'intentés fraccionar entre els sectors que han d'invertir, entre privat i públic, les xifres són les següents: aproximadament 20.000.000.000 de pessetes són de sector privat, 8.000.000.000 altres administracions i 4.100.000.000 són d'administració local. Les inversions del sector privat són tots els projectes d'urbanitzacions, dels plans parcials, dels plans especials, tot aquest conjunt, i algunes d'elles que ja arriben al final del recorregut, com el Tossal dels Cigalons, Bases de Manresa, etc. Finalment, un cop conegudes un mica més les disponibilitats financeres, es pot puntualitzar en quines puntuals es reparteixen en el primer i en el segon quadrienni. En el primer quadrienni les diferents propostes són: en la xarxa territorial, la realització del tram de la ronda nord, que està iniciat, i la millora de l'enllaç de l'eix del Llobregat amb la Cra. de Vic; dins la xarxa local, la urbanització del carrer Sallent, l'avinguda de Juncadella, i el vial del sector del Pont Nou; a la xarxa ferroviària, la supressió de la línia de Súria; en espais públics a l'interior de la ciutat, es presenten un seguit de temes puntuals com la reordenació de l'espai Seu-Reforma, l'adequació de la plaça St. Domènec, la consecució dels equipaments del Kursaal i del Casino, l'actuació en la fàbrica nova, on el Pla General fixa una de les polaritats més importants de les ciutats i altres intervencions es mouen al voltant de l'arquitecte Montagut, de la via St. Ignasi, amb actuacions a la plaça Immaculada, camí de la Cova, i la connexió peatonal amb la Balconada i Cal Gravat.

Si en el primer quadrienni hi ha un tema que es podria dir estrella per a l'administració local, és la rehabilitació del nucli antic, i on es destinaran grans percentatges d'inversions de caràcter municipal. En el sòl de creixement de residencial es desenvoluparan els plans parcials de les Bases i el Tossal, i els plans especials dels Ametllers i Camí de la Gravera. La importància d'aquests dos plans especials rau en la possibilitat de la connexió de la barriada de Mion-Puigberenguer amb la resta de la ciutat. I pel que fa a sòl industrial, el desenvolupament del Pont Nou, també els Condals i tot el que és al voltant dels Dolors, i es refereix a l'actual polígon dels Dolors, el que en el Pla General apareix com Dolors-Nord, i també el que apareix com Dolors-Sallent.

En el segon quadrienni, a la xarxa viària territorial, apareix la construcció de l'eix Diagonal; dintre de la xarxa bàsica local, el camí de la Suanya, el Pont del Cementiri, Font del Gat, que ha quedat alliberat de tota la pressió de les línies del Ferrocarril, que es comptaria que es fa en el quadrienni anterior, també l'avinguda dels Dolors i el carrer de les Saleses que donaria tota una nova estructura al barri de les Escodines. A la xarxa ferroviària la supressió del Baixador del Primer de Maig i la urbanització de carrers. Si en el quadrienni anterior s'ha dit que l'ajuntament hauria d'invertir més recursos en la rehabilitació, la revisió del Pla General proposa, o creu que durant el segon quadrienni, on realment s'hauria de dedicar més esforç, seria en la reurbanització dels

carrers, alguns lligats amb el tema del nucli antic, d'altres, perquè el material utilitzat en la seva construcció, possiblement està arribant al límit del seu serveis, i possiblement s'hagin de replantejar reurbanitzacions al llarg de la Cra. de Vic i la Cra. de Cardona. Espais lliures i intervencions en el parc del Cardener i continuar amb les actuacions de Puigberenguer i la fàbrica nova. En sòl residencial es planteja el pla parcial de la Sagrada Família i el pla parcial de La Parada, encara que s'entén que la redacció i la gestió d'aquests dos plans es faria dins del primer quadrienni. En sòl industrial, acabar tot el Pont Nou, i els Condals. Aquestes són les propostes i el final de tota la documentació que porten a aprovació a aquest Ple. Entén que el compliment de les previsions del Pla no és simple i exigeix un notable esforç de gestió, de capacitat negociadora, d'inversió pública, una realitat que és innegable i plenament assumida pel seu grup municipal. L'aprovació d'aquest nou Pla General ha de constituir una fita per a l'actuació urbanística municipal, dotant a aquesta de la suficient capacitat de gestió per a la consecució de l'interès públic i de la capacitat necessària per agilitzar les tramitacions i ajudar els administrats en el compliment dels no sempre fàcils deures urbanístics. En la Manresa de tots, l'obtenció d'una major qualitat de vida que proposa el pla general és una tasca comuna en la qual l'administració municipal ha de ser capdavantera, tant col.laborant amb la iniciativa privada, com exigint el compliment de la legalitat urbanística, dedicant els esforços i mitjans que resultin necessaris. Per tot això, que ha estat exposant, demanaria el vot favorable de tots els regidors a aquesta aprovació inicial de la revisió del Pla General d'Ordenació Urbana de Manresa.

El Sr. Balet i Oller intervé manifestant que espera que tot vagi bé, perquè bones intencions no en falten. El que diu des del punt de vista de moderació que el caracteritza, és que comparant la Manresa del Pla anterior i estava projectat en una ciutat venidera de 150.000 habitants, i la realitat és que s'han quedat amb els mateixos, Manresa, no creix, i si no creix, molts d'aquests propòsits no es podran realitzar econòmicament, i potser siguin massa agosarats per a la realitat i possibilitats de la ciutat. De totes maneres, alguna cosa s'ha de fer, i per tant, si s'ha anat projectant això, i se'n fa un seguiment, només pot dir endavant. Ell sol pensar sempre de manera moderada més que amb expansió, perquè a més, veu que si Manresa no creix, no sap d'on sortirà el suc per als moixons. Molts d'aquests projectes poden estar limitats si Manresa no creix. De tota manera com que ell no vol ser un obstacle, votarà a favor del Pla General, però no li extranyaria que a mig camí es quedessin una mica curts de possibilitats. En 20 anys no ha crescut res, no es coneix en res que creixi, més aviat al contrari, alguns se n'han anat i els desitja bona sort.

El Sr. Perramon i Carrió manifesta que avui es troben davant la

decisió, segurament, més important que prèn l'Ajuntament de cara al futur de la ciutat. S'ha partit d'un Pla General, el de 1981, i que va ser un pas endavant, que va trencar uns motlles anteriors, marcats per l'especulació sense límit, i plantejava unes restriccions considerables al dret de la propietat. En aquest període de vigència d'aquest Pla del 1981 s'ha acceptat com a fet normal que la propietat està sotmesa a unes normes i que cal fer unes cessions no només dels carrers sino d'uns espais i que, per tant, el dret a la propietat tenia unes limitacions. És veritat que el Pla del 1981 no ha tingut gestió al darrera o n'ha tingut molt poca, de manera que cap dels plans parcials que hi havia previstos, algú ja per al primer quadrienni 81-85, cap d'aquests plans s'han arribat a portar a terme, com a molt es van aprovar, però sense executar-se, i paral·lelament, aquest incompliment molt ampli del pla del 1981, han sorgit noves necessitats i s'han mantingut una part de les que hi havia. Hi havia una necessitat considerable de reequipar els barris de la ciutat i hi havia una necessitat important de dotar de més zones verdes i d'oxigenar determinats sectors de la ciutat que, pel fet de no tirar-se endavant els plans parcials, no s'han pogut realitzar, però han sorgit noves necessitats, per exemple el parc de vehicles a motor ha augmentat moltíssim a Manresa, i per tant, la mobilitat i els desplaçaments entre el lloc d'habitatge i del treball és molt més gran, la tipologia dels habitatges demanats també ha anat variant en aquest temps, el funcionament de la ciutat com un conjunt més ampli del que és el terme municipal s'ha anat imposant, han crescut noves necessitats i noves sensibilitats respecte la necessitat de preservar l'entorn més immediat, és a dir, el sòl no urbanitzable, i també ha sortit nova legislació urbanística. Per tant, aquestes noves necessitats i el fenomen terciari com a fenomen que ocupa extensions importants de sòl, han fet que el Pla s'hagi de plantejar i resoldre de cara aquests nous reptes i plantejar nous objectius. En aquest Pla, obeint les Lleis del moment, hi ha una filosofia que remarca la necessitat d'intervenció pública sobre el sòl i la necessitat de recuperar una part important de les plusvàlues que genera el fet del creixement de la ciutat, i el fet que d'uns terrenys que passen de ser no urbanitzables a ser-ne, que la ciutat recuperi una part d'aquestes plusvàlues. Els objectius que es marca aquest Pla, i tal com es diu a la memòria, és en primer lloc encaixar Manresa en el conjunt del país i per tant, reforçar el seu paper de capitalitat, amb serveis, i també reforçar l'encaix de Manresa en el seu entorn més proper i per tant l'entorn més immediat que són els municipis del Pla de Bages. En aquest sentit, s'apunta un tema interessant, i és que es planteja en aquest pla, conjuntament amb el municipi de St. Fruitós, la ordenació i planificació conjunta de tot un sector de territori, que és una reserva d'equipaments important, de caràcter supramunicipal, i que permetrà una ordenació més racional d'aquest sector del territori, tot i que de moment els sembla un pas encara insuficient, però important. D'altra banda, també ha de respondre al repte de les comunicacions i els enllaços de la

ciutat amb la xarxa viària que en aquests moments s'està construint; un altre objectiu important, és reequipar barris que estan molt densos, i relligar i articular la ciutat; un altre element important que es planteja és la relació de ciutat amb el seu territori, sobretot amb l'entorn natural, i per tant, s'ha d'oferir vies de protecció a aquest entorn; un altre repte que afronta és resoldre d'una determinada forma la contradicció entre el trànsit rodat i la circulació peatonal, i en aquest sentit es planteja anar a ampliar els espais peatonals, i anar a primar el desplaçament peatonal, però oferint alternatives d'aparcament per tal de no bloquejar l'accés a barris; un altre aspecte important és la racionalització en la distribució d'equipaments i l'estudi desglossat de les necessitats de cada tipus d'equipament i la seva ubicació. L'anterior pla tenia molts espais marcats com a equipaments, polivalents, però aquest nou Pla, a partir d'un estudi més aprofundit ubicacions i funcions concretes a cada espai, hi ha també la voluntat d'enllaçar sectors que fins ara no eren continus a la ciutat, hi ha barris mal connectats o no prou connectats, o que hi ha bosses de terreny entremig, que urbanitzant-les i edificant-hi permetria articular millor la ciutat, i aquest és un dels objectius que es pretén. La rehabilitació dels barris antics, on es dedica una part important de recursos, és un altre dels objectius estratègics d'aquest Pla d'Ordenació, intentant recuperar el temps perdut d'aquests anys, en què encara no s'ha fet una intervenció decidida. L'aposta pels espais lliures, zones verdes i els parcs urbans, i per altra banda, pels recorreguts d'enllaç peatonal entre aquests grans espais i els principals nuclis de la ciutat, també són un tema que s'ha analitzat a consciència i pensen que queda força ben resolt. El tema dels grans parcs, entesos en un sentit no estricte de parc o jardí, sino grans àrees considerades com a reserva de parc, els parcs paisatgístics i les zones de reserva ecològica reforça la protecció d'aquest entorn més immediat de l'entorn natural de Manresa, i planteja en un futur fer plans específics, especials, que regulin amb més exactitud i amb més precisió quines intervencions s'han de fer o bé què es pot deixar fer i què no en cadascún d'aquests àmbits. I per altra banda, ressaltar que hi ha uns recorreguts de lleure que es contempen i que enllacen tots aquests àmbits de protecció. Creu que a Manresa hi ha dos espais especialment importants, i que ajudaran molt a articular la ciutat, un és el tema de la fàbrica nova, i del qual pensen que és millor una solució ben feta que no pas una solució corrent, i que per tant, és una reserva important, i que segurament no s'hi actuarà de manera considerable fins d'aquí a un cert temps, però és una reserva que articula i centra tota una colla d'intervencions a la ciutat, sobretot en l'aspecte de parc, i per altra banda, hi ha la supressió de la via del tren de Súria que, permetrà un eix entre l'Abat Oliva i carrer Font del Gat, que vertebrarà tot un sector de ciutat. Per tant, aquestes són dues noves possibilitats que hi ha i que en el Pla del 1981 no s'hi disposava o com a mínim es veia com un projecte a molt més llarg termini, i ara es tracta de coses possibles a

un termini relativament breu d'anys. En el Pla també hi ha una voluntat clara d'intervenció en el mercat del sòl en dos sentits. En primer lloc posant en joc terreny urbanitzable, tant residencial com industrial, i per tant, intentant influir sobre el preu del terreny i, per tant, abaratir-lo, la qual cosa afavoreix l'accés a l'habitatge especialment en els sectors més populars, i per altra banda, el tema d'intervenir marcant tipologies d'habitatge, o marcant uns mínims. El Pla aproximadament planteja al voltant del 50% d'habitages en règim protegit, i ell està convençut que el mercat, a la pràctica, farà que aquest percentatge sigui més alt, però com a mínim, com a Ajuntament, es marquen uns mínims, unes garanties, i a més, aquests espais que han de ser edificats amb habitatges en règim protegit estan distribuïts per tota la ciutat, amb una voluntat d'homogeneïtzar i de no fer barris marcats per raó de la classe social o bé per la capacitat econòmica. Entrant més en el programa d'actuació, hi ha també el moment de triar, i de l'encert de la tria determina l'èxit del creixement urbanístic o de com evoluciona la ciutat. El programa d'actuació, com s'ha dit, està fet en base a un estudi econòmic que preveu unes variables de creixement i de fiscalitat i cal dir, que aquestes variables de fiscalitat per poder fer inversió i fer front al dèficit que té en aquests moments l'ajuntament, preveu uns creixements una mica per sobre, d'una manera moderada, però una mica superiors a l'IPC, si no, difícilment es pot remuntar la situació actual. Continuant en aquest sentit, diu que el programa d'actuació marca els objectius de millora de qualitat de vida, de reforçar el paper de capitalitat de Manresa, i desglossa un conjunt d'inversions, algunes fetes pel propi ajuntament, altres per altres administracions, i unes terceres per la inversió privada, a través dels àmbits de planejament que són molt importants. Dins el primer quadrienni, en citarà algunes de les quals semblen més rellevants al seu grup, dins el paquet de 1.400 milions aproximadament que es preveu que inverteixi l'Ajuntament en obres a la ciutat. El tema de la peatonalització d'un sector del centre ocupa una part d'aquests diners, el tema del canvi de secció i arbrat d'alguns carrers de la ciutat, gradualment ocupa una part també dels diners, la rehabilitació s'emporta aproximadament el 25% de tota la inversió, per tant, és una aposta important, el parc de Puigberenguer, les noves piscines, el Casino, la Plaça de St. Domènec i el sector de la Reforma són també prioritats que es marquen com a rellevants en aquest període, però està convençut, que la part més important de transformació de la ciutat, ha de venir i vindrà dels àmbits de planejament, és a dir dels plans parcials, residencials, i en aquest sentit la prioritat és clara per al Tossal dels Cigalons i Bases de Manresa en el primer quadrienni, el tema dels plans parcials industrials, sobretot al sector del Pont Nou, ara més ben comunicat, i el que falta completar del polígon dels Dolors, i els plans especials i unitats d'actuació que són força nombroses i que agafen per una banda, els enllaços del barri de la Mion amb la resta de la ciutat i una part estan al barri antic, en tot el que és el

carrer Barreres, sector de la via St. Ignasi i el sector de la Plaça de la Immaculada. El Sr. Perramon fa unes referències a l'elaboració del Pla General i diu que és llàstima que s'hagi d'aprovar tant al final del mandat aquest Pla, i que el debat d'alguna manera quedi truncat per fer l'aprovació provisional més endavant, i pensa que la voluntat de tots, inicialment, és que l'aprovació provisional la pogués fer aquest ajuntament, també, i per tant, no hi hagués aquesta certa ruptura entremig. De totes maneres, ha de dir que és llàstima que s'hagi allargat molt el termini d'elaboració, potser per falta de dotar de recursos humans al principi de l'elaboració, a l'equip tècnic. Hi ha hagut obstacles de tipus diferent, per exemple, en algun període, com en el moment inicial de treballar en el Pla, la manca de directrius polítiques, el tema d'un cert bloqueig que hi ha hagut, degut a discrepàncies d'ubicació industrial, però estan contents que finalment s'hagi imposat la voluntat d'aprovar el Pla per consens i que el debat que s'ha fet per aprovar el document ha estat positiu i enriquidor, i també a la vegada maratonià, ja que calen moltes hores per anar discutint cada racó de la ciutat, i veure tant la visió conjunta com la detallada de cada àmbit ciutadà. També estan satisfets que el seu grup, l'ENM, ha fet moltes aportacions, i per una banda ha plantejat requeriments, tot el tema del pla d'aparcaments, definint unes qüestions concretes, definint la necessitat de marcar aparcament obligatori a determinats llocs fins i tot d'iniciativa privada, el tema del pla d'equipaments per racionalitzar el seu repartiment, també, i també han formulat tot un conjunt de propostes en el disseny, a la normativa, en les prioritats, i pensa que, sobretot la part final de debat del Pla, ha estat positiva i enriquidora per a tots els grups. També s'afegeixen a l'agraïment a la feina de l'equip tècnic que ha esmerçat moltes hores que no eren pròpiament del seu horari normal de treball, però que ha agafat el Pla com un repte, amb il·lusió i pensen que ha treballat amb professionalitat. Hi ha alguns temes puntuals que preocupen a l'ENM en aquest Pla General. Un, és el tema dels enllaços de l'eix amb el municipi, per una banda el sector de l'avinguda de Juncadella, perquè els enllaços no sembla que acabin de quedar complerts, i per altra banda, també el sector del Pont Nou. No tant, però s'haurà de veure com queda ben resolt, cap al sector de la Parada. Opinen que la coincidència, que es va marcar des de la Direcció General de Carreteres, del que havia de ser l'Eix Transversal amb la Ronda de Manresa, ha provocat, d'alguna forma que hi hagi conflicte en algun punt concret, i per tant, ara sigui difícil plantejar tots els enllaços que caldria per raó de les proximitats, amb les derivacions o amb les connexions. Pensen que des de l'Ajuntament s'ha de vetllar, que això que s'ha volgut que fos també eix, compleixi a la vegada les funcions de ronda nord de la ciutat. Un altre tema que els preocupa és respecte al tram de nou traçat de la carretera comarcal 1411 que va des del sector del Guix fins a enllaçar amb l'eix transversal cap a la banda de la recta de Sallent, és a dir, el sector que intenta evitar el polígon comercial de Sant Fruitós. L'ENM és

partidària d'utilitzar les comunicacions ja existents, més que no pas crear aquesta nova fractura en el territori, i per tant, el que han defensat és que l'autopista en el tram Viladordis, fins a enllaçar, en aquests moments, amb la C-1411, fos utilitzat amb aquesta funció, en comptes de fer una nova via. Evidentment que falten uns enllaços al sector de Viladordis i també al sector de Sant Fruitós, per acabar de completar aquesta possibilitat, però estan convençuts que aquests enllaços i el possible rescat d'aquest tram de concessió, segurament tindrien un cost menor que no pas el fet de fer aquesta nova variant de la C-1411 que, a més, introdueix una ruptura en el territori en aquest sector que justament s'intenta planificar conjuntament amb Sant Fruitós. Hi ha alguns temes puntuals que per lògica del disseny de la ciutat sembla que els que planteja el Pla siguin els més correctes, però no es pot amagar que tenen una dificultat de portar a terme, i per tant, serà un tema a vetllar i a discutir. De vegades són punts de la ciutat on la intervenció s'haurà de fer a més llarg termini. També hi ha temes una mica més delicats que caldrà veure com s'integren a l'hora de definir la solució concreta, com per exemple el sector del Parc de Can Font, on s'hi defineix o s'hi preveu un aparcament, caldrà veure que aquest aparcament no trenqui les possibilitats de desenvolupament d'aquell parc important per a la ciutat. Per sobre de tots hi ha un tema a ressaltar, i és que aquest Pla està pensat i dissenyat perquè l'ajuntament en faci gestió urbanística, el que no ha fet en bona part durant tots aquests anys. Està fet perquè l'ajuntament marqui prioritats i terminis i articuli la ciutat i la reequipi, començant no per allà on convé més a la iniciativa privada, sino per allà on el conjunt del Consistori considera que és prioritari per millorar la ciutat, perquè si no hi ha al davant o al darrera d'aquest Pla, un equip potent de planejament i un equip també fort de gestió, hi haurà el problema que, aquest Pla, degut a la quantitat de plans especials i unitats d'actuació que conté, en comptes de tirar endavant l'urbanisme de la ciutat, el podria arribar a bloquejar. Ara, és evident, que per a fer una intervenció transformadora important a la ciutat, és imprescindible jugar i utilitzar aquestes figures de planejament urbanístic, unitats, d'actuació, plans especials. Hi ha alguns temes urbanístics sobre els que ha insistit repetidament i que de vegades ha tingut la sensació de predicar en el desert. Expressa que des de fa uns quants anys l'ENM ha anat insistint en el tema de la rehabilitació, i en la necessitat de posar en joc nou sòl residencial, i en fer gestió urbanística, i per tant, crear un equip que tingui aquesta funció específica dins el departament d'Urbanisme. Per a l'ENM aquests eren i segueixen essent uns elements estratègics per intervenir en la ciutat. Poc a poc aquests temes han estat més compartits, i la rehabilitació s'ha posat en joc fa relativament poc, està començant, i, per tant, el tema sembla que s'està agafant ja amb més seriositat. I per una altra banda, també des de l'equip de govern s'ha intentat posar en joc terreny residencial, a través de tirar endavant plans parcials. Creu que en el debat del Pla s'ha fet

avinent a tots els grups que aquesta importància de la gestió és imprescindible, i espera que s'actui en conseqüència en el moment de governar la ciutat, però també ha de dir que aquest no serà un camí de roses, és a dir, la ciutat no creix al gust de tothom, la ciutat creix com considera que ho ha de fer qui governa la ciutat, però de vegades, hi ha persones que aquest creixement de la residència, dels habitatges va bé, però d'altres consideren que estan bé en la situació actual i, per tant, no voldrien la urbanització. Per tant, hi haurà resistències, hi haurà dificultats, però hi ha d'haver una feina decidida per tirar endavant això. També diu que presentar un Pla en pocs minuts, és cosa absolutament impossible, i a més a més presentar-lo sense imatges gràfiques, encara ho és més, per tant aquestes són només unes consideracions, però on realment els ciutadans podran conèixer del Pla i podran discutir-ne, serà a partir de les imatges gràfiques, i esperen i volen que el debat sobre el Pla sigui intens i enriquidor. Pensen que el que es porta avui a aprovació, és un bon document, té bones propostes, però també tenen l'absoluta convicció que és millorable i per tant, tots els grups municipals i les entitats ciutadanes més interessades en la millora de l'urbanisme de la ciutat, han de fer el possible en participar i en intervenir en aquest debat, doncs pensen que s'hi poden fer millores considerables, tant puntuals com fins i tot temes de visió més global. El seu grup està convençut que aquest debat, si es fa, amb intensitat i si es propicia des del propi Ajuntament, la ciutat de Manresa hi sortirà guanyant.

El Sr. Garcia Comas manifesta que es troben davant d'una aprovació inicial, del sisè pla urbanístic que es fa a la ciutat. Aquesta ciutat va començar a planejar-se l'any 1847, amb un pla de l'interior de la Muralla, amb una població molt menuda, de 15.000 habitants, quan Manresa era la cinquena ciutat de Catalunya. Després amb una proposta l'any 1913, que va ser un pla d'aliniacions que no es va arribar a aprovar, fet per Alexandre Soler i Marc i en Coll i Vilaclara. El tercer pla va ser de l'any que es va aprovar en el primer Ajuntament de la segona República, l'any 1933, que es el primer pla d'eixample. El quart va ser l'any 1964, en plena dictadura del General Franco. El cinquè va ser el de l'any 1981, el primer Ajuntament democràtic, i aquest és el sisè pla inicial que es va a aprovar. De tota manera és el tercer pla que es fa en ajuntaments democràtics i és la primera vegada que aquest pla es revisa d'un anterior ajuntament democràtic.

Per al seu grup aprovar els treballs en la seva fase inicial significa haver arribat a una predeterminació d'un conjunt de solucions pel futur urbanístic de la ciutat. El seu grup ja va aprovar l'exposició de criteris i objectius que havien de constituir les bases pel debat de la confecció d'aquests treballs que ara es discuteixen, i en les seves conclusions ja en aquella exposició es varen pronunciar dient que calia fer uns matisos en el treball que havien exposat, la reducció de Bellavista, la reducció o replanteig del sector industrial dels

Balcells i tota una sèrie d'intervencions en el casc antic de la ciutat. Amb posterioritat a l'exposició pública es van presentar suggeriments a aquesta exposició, per un conjunt de manresans, que a títol individual o bé col·lectiu, demanaven incidir en el futur pla general que s'estava confeccionant. D'aquest conjunt d'al·legacions presentades l'equip de govern, i amb el vot del regidor del partit popular, va denegar qualsevol suggeriment que demanava anul·lar el nou sector industrial que es pensava plantejar en l'àrea dels Balcells. La posició del grup municipal Socialista va expressar la voluntat de mantenir lliure aquests terrenys situats al peu de la muntanya de Collbaix i per això va votar en contra d'aquest dictamen d'al·legacions.

La ciutat que tenim en aquests moments, el pla que s'està discutint, planeja els espais que cal intervenir en la futura Manresa. Des de l'any 1981, data de l'anterior aprovació del pla fins avui, la ciutat de Manresa, i en bastants casos les ciutats en general, han sofert canvis importants. Un d'ells és que les ciutats grans ja no creixen, estan creixent les ciutats del seu voltant, com passa a Barcelona, Sabadell i moltes altres ciutats. Manresa, igualment està perdent població, han desaparegut els fluxos migratoris interns i es produeixen migracions procedents del nord d'Àfrica, però que de moment són bastant febles, en canvi, es va produint aquest salt de la ciutat cap a la rodalia. A l'interior de la ciutat, per qüestions d'hàbit, s'han produït concentracions industrials, les grans superfícies s'han situat als afores dels municipis i això dona uns canvis d'hàbit dels propis manresans, que fa funcionar la ciutat d'una altra manera, els comerços que abans eren a l'interior de la ciutat, part d'aquest comerç se situa fora, fins i tot amb edificis administratius que sempre s'havia pensat que serien al centre de la ciutat, com per exemple en el cas de la Caixa de Manresa, que instal·la les seves instal·lacions importants a fora. S'estan produint uns canvis que temps enrera, l'any 1981, no eren previsibles. Un increment també del sector serveis, un increment important en la motorització, que sembla que serà cada vegada més alt, està fent perdre qualitat en els propis carrers perquè deteriora el seu interior, fa difícil el pas, genera pol·lució. L'arribada també de noves xarxes de comunicacions no previstes, és a dir, el cas de l'autopista de Manresa-Terrassa, que no estava prevista en el pla de l'any 1981, el mateix eix transversal, que estava previst per una altra traça de la que ara s'està construint, tot això, és un llistat de qüestions sobrevingudes després de l'aprovació del pla de l'any 1981. La futura ciutat ha d'assumir aquests canvis i corregir les distorsions que el pla de 1981 no va ser capaç d'assolir i un dels problemes d'aquesta ciutat és la permanència dels grans espais no construïts a l'interior d'ella. Si es fa una passejada mental per l'interior de la ciutat es veu que hi ha tot un conjunt de terrenys no edificats dins del casc urbà, com Valldaura, els terrenys del voltant de Pirelli, la foneria Coloma, de Postes y Maderas. Si es pensa amb les Saleses, la Sagrada Família i Remei amb l'àrea de Bertrand i Serra, els solars de l'arquitecte Montagut, hi ha tot un conjunt de solars

buits que dóna la sensació que és un problema compartit, que aquesta ciutat no està acabada en el seu interior. El mateix podria passar al Poble Nou, al carrer Barcelona hi ha indústries com la foneria Ubach que no s'acaba d'avançar, al mateix Passeig hi ha solars, que és la via dels plans del segle passat. Hi ha grans espais encara a l'interior per construir. En aquests terrenys per construir encara falta assolir l'edificació i la urbanització a totes les àrees que a l'anterior pla estava previst per situar-hi els plans residencials, el Tossal dels Cigalons, les Bases de Manresa i l'Abat Oliva.

El Pla que ara es discuteix, evidentment proposa la intervenció en aquests sòls, però la missió d'un pla d'urbanisme és planejar les noves intervencions i indicar com s'han de fer, però amb el dibuix no h'hi ha prou, manca la clara voluntat política d'intervenció a la ciutat i l'adequació d'un gabinet eficient per intervenir en la gestió del sòl i provocar la urbanització dels terrenys assenyalats en els documents que ara es tenen. La ciutat no es pot quedar en el paper, la ciutat no es pot quedar en plans, s'han de fer realitats, s'ha de transformar el pla en ciutat, en cas contrari, té poc sentit el que s'està fent.

La ciutat de Manresa, històricament, s'ha mostrat amb molt poca dinàmica urbanitzadora en les operacions importants de transformació. Les transformacions de la reforma que es plantegen a finals del segle passat arriben seixanta anys tard i encara falten trossos per acabar. La plaça de Sant Domènec encara està per començar i amb grans dificultats pels equipaments que suporta. A la Bonavista li passa més o menys el mateix. Els ciutadans noten que a Manresa les operacions urbanístiques no funcionen, solament s'han dut a terme les operacions globals urbanístiques, no s'està parlant d'urbanitzar trossos de carrer, però les operacions urbanístiques globals, és a dir, quina seria la imatge del Pla de 1981, és difícil trobar una imatge que reflecteixi el que s'ha fet amb el pla de 1981 i és evident que s'han anat fent petites operacions, però no hi ha una imatge global d'aquell pla. Les intervencions que s'han dut han estat fetes per la iniciativa pública, com les operacions d'urbanització de conjunt de Can Gravat. Les operacions urbanes s'han de fer amb conveni amb els operadors privats i dóna la impressió que a Manresa no es tenen formats aquests agents privats per confiar-los amb garanties aquestes operacions d'urbanització, és a dir, no hi ha costum de transformar la ciutat. Pensem que ens manquen promotors urbans que inverteixin en fer ciutat. En front d'aquesta realitat de Manresa en la que dominen els buits urbans, és fonamental en el nou pla reconstruir la ciutat interiorment per relligar-la, perquè funcioni, per dotar-la de coherència. En aquests moments, d'altres plans interiors, ja no s'ha de preveure el creixement de la ciutat, sinó afrontar la seva consolidació amb un equilibri dels usos, en un equilibri amb els equipaments i amb l'espai lliure interior. Fer dels nous àmbits d'urbanització espais en què el carrer sigui un espai de comunicació agradable, ampli, amb arbres si es pot, i en què els jardins no siguin l'espai que no s'acaba de realitzar mai. Que l'espai públic

sigui ensamblat amb els equipaments. Per això, perquè creixi Manresa, no es necessita ocupar més espai, Manresa pot i ha de créixer i aquest pla el que fa és edificar-se sobre ella mateixa, sobre aquests espais que té en aquests moments buits i que són els que l'ajudaran a donar-li coherència, a dotar-la d'equipaments i a relligar els barris.

A més de tota aquesta ordenació urbanística també pensen en el pla urbanístic com un instrument dinamitzador de l'economia. Abans s'ha citat que Manresa ocupava la cinquena plaça del rànking de ciutats catalanes. Avui queda bastant més allunyada d'aquesta situació de privilegi. L'afectació de les diferents crisi del tèxtil ha fet trontollar la dinàmica econòmica interna, la reconversió cap a la metal·lúrgica, cap a les indústries químiques, els derivats del cautxú, la pròpia indústria tèxtil que en aquests moments ja és molt més especialitzada, fan de la ciutat un conglomerat industrial que s'atreveix a qualificar de força consistent en aquests moments. Si l'aspiració és mantenir-se no s'anirà endavant, cal avançar per guanyar quota. El pla urbanístic no ha de limitar-se a regular els carrers sinó que el que es reivindica és un document, una programació econòmica. Cal conèixer el que es vol i allò a què es pot aspirar. Amb aquesta programació econòmica manifesta que es trobaria poc viable una estratègia de desenvolupament basada en l'agricultura extensiva, o en producció de béns primaris d'alt valor afegit com sistemes d'acumulació, no es pot anar per aquests camins. Una altra via de desenvolupament possible es podria dirigir a potenciar el sector terciari, però aquesta mena d'estratègia, al seu entendre no pot ser dut a terme no solament a Manresa i a la comarca cal preparar prèviament una indústria autòctona afermada, jugar el paper del turisme com a potenciador del sector serveis a escala comarcal, els sembla poc viable encara que en algunes actuacions concretes, entre diversos municipis, sí podria donar resultats positius: i pensa amb Cardona, Sant Benet, Montserrat.

Perquè Manresa avanci, doncs, cal que la seva posició industrial es refermi. Amb aquesta afirmació s'estaria dins el model clàssic de progrés. Creuen que la ciutat ha d'explotar i treure rendiment de la seva posició favorable, com ja s'ha dit en diverses intervencions, respecte de la xarxa de comunicacions bàsiques catalanes. Si el punt d'unió de les autopistes A-17 i l'A-18 de Barberà del Vallès, es pot considerar en aquests moments un centre de comunicacions de Catalunya, no gaire apartat d'aquesta descripció es troba el punt d'intersecció entre l'eix transversal de Lleida i Girona i l'eix Barcelona-Toulouse, i si a més se suma l'eix Diagonal-Barcelona-Vilafranca, confereixen al Pla de Bages uns avantatges respecte d'altres ciutats. És en aquest punt on Manresa ha d'afrontar el seu futur. En aquest espai triangular de topografia més o menys plana delimitada pels cursos del Llobregat i del Cardener i la serra del Cogulló, té l'espai físic adequat per centrar les noves possibilitats que confereixen bones condicions d'acceptabilitat. Manresa serà potent si es té l'habilitat i capacitat suficients per fer d'aquest pla una nova àrea de

centralitat catalana. Per això, sempre el seu grup ha parlat de Manresa com a locomotora de la comarca i així entenen que ha d'ésser. Veuen com es concreta aquest paper en el present. Manresa ha de millorar considerablement i millorar les comunicacions de les ciutats que conformen el Pla de Bages. Quan aquestes relacions es vegin dibuixades, que es transformin en propostes de forma, es fa evident que s'està topant amb fronteres dels límits que semblen inespugnables. Cap superar aquesta mena de límits que ens fan por en els termes municipals. Una mancança que troben en aquest pla general, que també s'ha citat, són aquestes comunicacions amb els pobles veïns. Cal ser més àgils amb les comunicacions perquè hi ha intercanvis diaris de treball entre uns i altres nuclis de la comarca. Cal millorar el traçat viari del nou sector industrial del Pont Nou, cal millorar aquesta interconnexió de les dues ciutats. També al definir un pla especial de la corona nord, també s'ha citat, sembla que en aquest pla general és una resolució poc compromesa, entre els dos edificis. S'ha delimitat una àrea i s'ha dit "aquí es farà un pla especial", però això no soluciona com s'ha d'endreçar aquest espai, sobretot quan aquest espai està cada dia més tensionat pel pas de l'eix, i les activitats que es podrien generar i, a més, la iniciativa privada va situant les seves actuacions que unilateralment li interessin i que, a més, se li van permetent.

El seu grup valora positivament el desviament que es preveu de la C-1411 que va des del Guix i que es desvia de la traça actual per no passar pel mig del Polígon de Sant Isidre, la qual cosa estalvia perills i problemes. Les relacions urbanes amb la resta de municipis també passa per la regulació del sòl no urbanitzable. Interpreten que el pla regula aquests usos en el seu conjunt. Els usos del sòl no urbanitzable no són uns terrenys, no són una reserva que en el futur podran ser urbans, que estan espectants de classificació urbana, és ben al contrari, el que fa el pla amb els terrenys no urbanitzables és atribuir-los una categoria de protecció i referma amb uns espais, sobretot els que anomena grans parcs, uns terrenys d'una singularitat, d'una reserva de sòl que, i cita els que formen aquests grans parcs: Collbaix, Can Ferrer, Santa Caterina, les Marcetes, Can Font i els voltants de l'Agulla que, juntament amb la riera de Rajadell, de Guardiola i les lleres del Cardener, fa que es formi tot un rosari a l'exterior de la ciutat que, ben comunicat, pot donar un recolzament en relació amb la natura i amb l'exterior que, ben comunicat amb la ciutat, s'usen i són llocs d'esbarjo i útils per a la ciutat. Per tant, el pla desmunta aquella dicotomia que hi havia entre el camp i la ciutat, és a dir, el pla entén que tot és ciutat, el camp, els camins, les hortes, els boscos és ciutat, el que passa és que es fa un tractament diferent, però entén que en tot hi ha una regulació, que cal una utilitat i una delimitació d'allò que és públic i privat, per tant, tot aquest conjunt, a més de l'espai pròpiament construït, és el que forma la ciutat, i així entenen que el pla ho interpreta. Potser el més preocupant que hi ha del sòl no urbanitzable és la demanda que es genera amb finalitats

residencials i altres usos que no li són compatibles. Estan d'acord que es puguin rehabilitar construccions existents, estan d'acord en consentir petites ampliacions d'aquestes edificacions, però cal ser conscients que no es pot permetre situar noves edificacions en el sòl no urbanitzable i en aquesta legislatura s'han donat llicències per construir edificacions en sòl no urbanitzable, buscant arguments per disfressar la seva il·legalitat. Aquesta decisió és contrària a la preservació del bé natural i el seu grup mostra el seu més enèrgic rebuig a aquesta decisió, perquè en el fons posar en funcionament un pla significa assumir les seves conseqüències.

Parlant també dels grans parcs cita també el cas de Can Farrés que és un dels espais qualificats com a gran parc, que havia estat cedit a l'Ajuntament per la propietària del terreny amb una simple i important condició: que es transformés i es destinés a parc urbà. Els terrenys van haver de ser retornats a l'anterior propietària per l'equivocada gestió de l'ajuntament en no haver fet cap tipus d'actuació en els terrenys que podien ser el parc de Can Farrés i que ja podrien estar en propietat municipal.

També pensen que és important el fet i que el pla preveu, és una reforestació de tots els espais exteriors de la ciutat. Els espais que hi ha sota Bufalvent que dona la sensació de penyassegat, de muntanya desprotegida, d'espai on es veu la pedra, que el pla preveu que hagin de ser reforestats, ja es troben citats en el pla confeccionat per l'arquitecte Baldrich.

l'any 1958. Des de l'ajuntament s'han de fer els passos fermes no solament per qualificar els terrenys de parc urbà, sinó per millorar els parcs de què es disposa, és a dir, no n'hi ha prou amb la qualificació sinó que s'ha de dotar d'utilitat els parcs que es tenen. A Manresa només s'usa intensivament el Parc de l'Agulla, el parc que és de la Societat d'Aigües. Cal buscar millors solucions per l'accés a Puigterrà, que sí es té qualificat com a parc, però la ciutat necessita usar aquests espais i no es pot permetre que un parc al centre de la ciutat, que sigui tan poc utilitzat. Puigterrà és un bon parc, està ben conservat i cal lamentar que tingui tan poc atractiu. El mateix, i encara amb més raó es pot dir del Puigberenguer, i del Passeig del Riu, zones que en el cas de Puigberenguer està per començar i el del Passeig del Riu està a trossos i encara hi ha parcs que s'ha de pagar per utilitzar-los. És important que es delimitin més nous parcs urbans i en aquest pla remarquen el pla de la Fàbrica Nova i també es resitua el parc de l'oest que ja estava previst en el pla anterior.

Quant al sòl urbanitzable, creuen que les propostes que tenen amb sòl no urbanitzable solament, s'està en un correcte dimensionat. Hi ha pendent d'iniciar la urbanització d'uns sectors que porten uns retards inexplicables en la seva tramitació per començar a urbanitzar, perquè es facin una idea diu: la dimensió del sòl residencial previst, només amb quatre plans parcials, la dimensió és d'unes 74 Ha i això equival a una nova implantació, a una nova edificació de 2.258 vivendes, això amb el càlcul que el pla dona. Aquesta previsió creuen que

cobreix sobradament la demanda prevista pels propers deu o dotze anys, amb un ritme de creixement similar al que hi ha hagut en els anys 80-90, segons les dades facilitades pels serveis tècnics de l'Ajuntament el nombre de llicències d'habitatges que es tramiten per any oscil·la amb una mitjana de 290 habitatges per any. Això vol dir que si solament amb els plans parcials que s'han de fer: Tossal dels Cigalons, Bases de Manresa, Sagrada Família i Bellavista, hi ha disponibles 2.258 habitatges, en deu anys no s'hauran omplert els quatre plans parcials tot i entenent que a més hi ha molt espai a l'interior de la ciutat. Una altra important millora introduïda en els plans parcials ha estat la determinació d'un percentatge mínim pel que fa al nombre de vivendes protegides. Aquest ha estat un objectiu d'assegurar un mínim nivell d'habitatge de protecció oficial per cobrir la funció social que el propi pla d'ordenació pretén. El percentatge és variable, depèn dels nivells d'urbanització que es poden fer, es va estar valorant per on podia oscil·lar i varia entre el 25 en els menors casos i el 50 en els plans parcials que s'han indicat. Diu també que hi ha un correcte dimensionat en el sòl industrial. En el pla es preveu acabar la urbanització de la totalitat del sòl urbanitzable que hi ha disponible en aquests moments. En tot el procés de discussió sobre l'emplaçament d'un nou polígon industrial sempre s'han sentit més còmodes defensant l'acabament de tot el sòl industrial que en aquests moments hi ha previst desenvolupar pel propi pla general actual. Fent un càlcul, en els darrers dotze anys de vigència del pla, s'han edificat 393.000 m de sostre industrial. Si se suma tot el que queda, queden encara terrenys qualificats que permeten edificar 583.000 m² de sostre industrial. Amb el que aporta el pla gairebé multiplica per 1,5 tot el número de sostre que s'ha construït en aquests dotze anys i pensen que hi ha una suficient quantitat de sostre industrial, d'ampliació industrial, per fer front a les implantacions de noves indústries que puguin venir al municipi. Aquestes xifres indiquen que no hi ha cap necessitat d'ampliar més sòl industrial per uns quants anys. Si es vol que les indústries no marxïn cal oferir terrenys industrials a preus competitius. Per això s'han de desenvolupar els tres nous polígons: el Pont Nou, els Condals i acabar els Dolors, que tenen els potencials d'edificació esmentats. Un cop acabada la gestió d'aquest sòl industrial, s'ha de tenir madurat el debat sobre el lloc on cal dur a terme les noves implantacions industrials. Un debat serà, sense pressions per moviments especulatius que debati l'emplaçament més idoni amb les bones comunicacions viàries, informàtiques i amb un bon recolzament polític al darrera. Respecte al sòl urbà creuen que en el pla que es presenta hi ha un excessiu nombre de plans especials. Definir un pla especial, en el fons vol dir deixar un àmbit de ciutat per resoldre, que ja es definirà amb més detall, amb estudis posteriors. Deixar vint plans especials és un nombre elevat i la seva extensió és significativa. Aquí alguns plans especials són justificats per la seva complexitat, d'altres, com tots els plans especials que afecten el barri vell, creu que s'haurien d'haver inclòs dintre

d'aquesta revisió. La seva absència és un tant descoratjadora perquè el barri vell és un àmbit en el qual s'han anat fent plans, un darrera l'altre, i en canvi s'hi han fet poques actuacions. El Pla General ja delimitava plans especials per al barri vell i encara es presenta el nou pla i queda mancat de definició. Des de sempre han insistit que en el casc antic no hi ha hagut una política de rehabilitació d'habitatges. Cal una redefinició d'usos amb consonància amb els existents. Això sí que s'ha insistit sempre que no solament hi ha d'haver una intervenció en els habitatges, sinó que també s'ha de fer un esforç en definir nous usos per al cas antic. Això passa per donar vida a edificis com Can Jorba, la Fàbrica Balcells, que poden ser un dels principals agents inductors d'aquest barri. Un dels plans especials que en aquest pla creu que mereix una atenció més especial són els terrenys de l'antiga indústria tèxtil de Bertrand i Serra. Aquí la voluntat del seu grup ha estat la de fer possible aquesta operació, per la qual l'Ajuntament obtindria gratuïtament una dimensió de 41.000 m² de verd públic totalment urbanitzat, 6.726 m² de sòl per ampliar les piscines municipals i 5.800 m² destinats a equipament. És una operació important de la qual ja tindriem finançament, donar-li una certa edificabilitat permet obtenir aquesta quantitat de sòl lliure urbanitzat i públic.

Un altre dels apartats importants que presenta aquest pla és la nova vialitat i la seva relació amb l'aparcament. Aquí el pla tracta l'aparcament de vehicles com un equipament de la ciutat. L'Ajuntament, com en els altres equipaments, en cas que no ho faci el propietari, pot expropiar els terrenys i construir-hi els aparcaments que el pla assenyalava. Aquesta és una innovació que el pla aporta. El pla també confia amb la voluntat municipal de treure vehicles aparcats als carrers més complicats i restringir la circulació en determinades àrees. Per això, cal dotar d'aparcaments, que són pels veïns en les zones necessitades, i de rotació per a donar suport a les zones de comerç. Pel que fa a la qüestió viària, si es tenen uns carrers suficientment agradables per poder-hi circular, els ciutadans de Manresa podran usar-los sense necessitat de fer servir el vehicle perquè els desplaçaments són d'uns recorreguts de pocs minuts.

També des de Manresa s'ha de millorar la infraestructura de comunicació i de serveis i per això cal potenciar les estacions de ferrocarrils que ens comuniquen amb el Vallès, el Baix Llobregat i el Barcelonès. Cercar un bon servei, reduir al màxim les freqüències i augmentar la velocitat dels trens és una de les qüestions que si bé no és pròpiament del pla, sí que defineix a Manresa com un punt de comunicació del ferrocarril a través de l'àrea del Barcelonès. És important l'aparcament que cita el pla vora l'estació de la Renfe, cal aconseguir aquest espai que donaria servei a la pròpia companyia, perquè actua com a dissuasor dels trajectes i alhora també és útil perquè reduiria un considerable nombre de vehicles del voltant de la plaça de la Reforma i dels voltants de l'estació que en aquests moments s'ocupen per als serveis dels ferrocarrils.

Aquest pla ha estat un treball de consens entre tots els grups, que si bé el seu grup no subscriu al cent per cent, ja que els hauria agradat que s'haguessin acabat algunes qüestions citades en el seu moment, però creuen que s'han superat les mínimes condicions per votar a favor. En futures tramitacions pensen que s'ha d'avançar en definir amb més detall l'acabat de l'espai anomenat "corona nord" i també en futures aprovacions s'ha d'aconseguir l'ordenació del sector del casc antic afectat per la rehabilitació. Per la seva part estan convençuts que aquest pla serà una eina útil, que ha estat àmpliament debatuda per assolir una ciutat equilibrada, però que com a tota eina ha de ser gestionada per un equip amb voluntat política de millorar la ciutat. Vista l'atonía urbanística d'aquests darrers anys i les exigències que demana el pla que es va a aprovar, es fa evident que un equip com el de Convergència, que ha estat esperant que li anessin arribant les iniciatives, no és l'equip indicat per donar a l'urbanisme de Manresa el cop de timó que aquest pla li reclama.

El Sr. Alcalde intervé un moment per dir al sr. García que no ha començat la campanya electoral encara, i que més aviat sembla un míting això.

El Sr. Garcia Comas manifesta que ja havia acabat i només volia afegir-se a la felicitació de l'equip tècnic que creuen que ha estat un treball molt ben presentat, amb un alt nivell de qualitat i també agrair a tots els companys que han estat en les reunions per la paciència de les sessions que han tingut.

El Sr. De Puig i Viladrich intervé per manifestar que les postures han quedat molt clares i només voldria fer una reflexió sobre dos o tres comentaris que ha fet el Sr. Perramon i Carrió, i al respecte entén que quan ell parla del tema de la ronda, de les connexions del camí de Juncadella sap quina és la postura de l'equip de govern i l'interès que hi ha en solucionar aquests accessos, encara que ja sap que hi ha un moment que la perillositat o el risc d'accident que representa la superposició d'aquestes connexions també s'han de valorar i la voluntat de l'equip de govern és solucionar les quatre direccions en aquesta cruïlla. També entén que quan diuen que en aquesta proposta de modificació de la C-1411 no és bona, creu que és millor que la proposta anterior que es feia a l'avanç del planejament, aquesta trosseja menys territori que l'anterior i, per tant, en les negociacions van acceptar-ho i està d'acord amb el Sr. Perramon quan diu que amb un debat ben portat i portat amb voluntat positiva i constructiva com s'ha manifestat per la majoria dels presents, creu que el pla pot ser millorable amb la col.laboració de tota la ciutat, de les entitats, de les associacions de veïns i la Federació, i entre tots s'ha de pactar la forma de tirar endavant aquesta participació de tota la ciutat en aquesta aprovació inicial de la revisió del pla general d'ordenació urbana.

Quant a la intervenció del Sr. Garcia i Comes diu que ha arribat

un moment que dubtava de si donaria el vot favorable, finalment ho ha entès, però quan es parla de la responsabilitat amb la gestió de la ciutat, que el Sr. Perramon digui que aquesta ciutat no ha tingut voluntat de fer gestió i que digui, i li ho agreix, quan diu que s'ha intentat tirar endavant plans parcials, ell està legitimat per dir-ho, tots ho estan, però ell pot dir-ho perquè no ha estat mai el seu partit qui ha governat la ciutat, però el grup socialista ha governat, i potser ara no és el moment de fer una valoració de l'esforç que s'ha fet de gestió urbanística amb vuit anys o amb els altres vuit anys, creu que sí valdria la pena i com saben tots reconeix que no s'ha fet prou gestió urbanística. Com tots saben l'any 1991 aquest regidor va proposar la modificació dels paràmetres d'algun pla parcial d'aquesta ciutat va haver-hi més d'una persona que el va tractar d'inconscient i d'especulador, i els plans parcials de l'any 1981 no s'han tirat endavant per gestió urbanística, però també cal que sapiguen i espera que ara no passi, perquè és una conversa que han tingut tots, tampoc no es van tirar endavant perquè els costos, l'equilibri entre les càrregues i els beneficis d'aquests plans parcials no donaven, ni a administració ni a particulars, no es podien tirar endavant, i això cal saber-ho i no ha de fer vergonya a cap grup polític de reconèixer-ho. El que no es pot fer és no recordar-les perquè són converses que s'han tingut i coses de les que tots en són conscients.

Quant al tema del parc de Can Farrés és un altre tema de memòria històrica. El camp de Can Farrés es dona a l'Ajuntament de Manresa l'any 1985, amb uns compromisos de fer-hi unes inversions i en aquell moment hi havia l'Alcalde Sr. Cornet. Durant els anys 1985, 86 i 87 no es va fer cap inversió. Arriba l'equip convergent i llavors posar tots els diners de cop no s'hi tenien, però encara més, es porta a aquest ple, hi ha una comissió de seguiment del parc de Can Farrés, i tots els grups unànimement voten deixar aquest tema fora, per tant, no es pot fer aquesta acusació que sembla que sigui l'equip de govern qui hagi fet això. Potser no s'hi van invertir diners, però no entén aquesta deducció que fa quan diu que l'equip de govern ha estat el responsable, creu que no és justa. La imatge global del pla de 1981, està d'acord que no hi ha gaires elements que ajudin a mantenir la imatge global del pla general de 1981, les obertures d'algunes vies com ha estat la de les Bases de Manresa, ha estat un dels pocs elements que ha donat imatge a la modificació, però el no haver tirat endavant el sòl no urbanitzable és difícil trobar elements que defineixin o puguin donar la imatge del pla general de 1981 i espera que entre tots, governi qui governi, aquest proper pla que s'endega es pugui, quan acabi el primer quadrienni, donar una mostra del que és el pla general, que espera s'aprovi entre finals del 95 i principis de l'any 1996, l'aprovació definitiva.

El Sr. Perramon i Carrió intervé per manifestar que coincideix amb algunes afirmacions que ha fet el Sr. Garcia i Comas, en el sentit que en el sòl no urbanitzable no hi ha hagut una

dedicació suficient o una protecció suficient, no és només que s'hagi donat alguna llicència que potser no corresponia, sinó que no hi ha hagut un control des de l'àmbit de disciplina urbanística i, per tant, han anat sortint bolets, no precisament vegetals, en aquest entorn que no s'han controlat a temps i no s'ha estat prou contundent. Aquesta és una qüestió que caldrà vetllar i que quan ha sortit una d'aquestes edificacions després és difícil d'actuar quan ja s'ha consolidat més.

L'altra qüestió, amb la que sí discrepa del Sr. Garcia i Comas, és en la precisió que ha fet referent al tema del parc de Can Farrés. El grup de l'ENM, en el mandat anterior, quan hi havia el Sr. Constantí Mas, va fer un toc d'atenció perquè s'acabaven els terminis que s'havien donat perquè es fes algun tipus d'intervenció per part de l'Ajuntament en aquell espai. Es va crear una comissió que va presidir el mateix Sr. Mas, es van fer gestions amb la propietat, amb la Generalitat per tal de si es podien obtenir ajuts, el que sí és veritat és que els requeriments de la propietat quant a la xifra a invertir, que era superior, per una banda els 50 MPTA, per una altra el cost d'aquells terrenys, i la prioritat que el seu grup considerava que tenia aquella inversió, és a dir, si el seu grup va a fer una inversió en un parc preferiria actuar sobre el Puigberenguer, que està molt més situat a l'entorn urbà que no pas el sector de Can Farrés, va fer que no fos possible complir els terminis o complir les exigències que tenia la propietat, per tant, per part del seu grup hi va haver un esforç, ja que veien que per part de qui havia governat abans i llavors en aquell moment no hi havia una atenció en aquell tema, es va intentar reconduir-lo però no va ser possible. En general en tot el planejament i amb tot el que s'intenta tirar endavant hi ha d'haver un equilibri entre la recuperació de plus-vàlua que es faci en les noves urbanitzacions i el benefici particular. Evidentment no es pot pretendre que els promotors s'embarquin en tirar endavant coses on no hi hagi un cert grau de benefici, però intentar que la recuperació d'aquesta plus-vàlua sigui el màxim de possible per a la ciutat.

Respecte el moment actual de l'edificació, sobretot de l'habitatge, ara es denota que hi ha un cert "boom" o acceleració del ritme d'edificació d'habitatges que creu que ve donat per dos motius, bàsicament, a part de la situació econòmica general, un és el tema de nupcialitat, d'anar a crear un domicili propi. Molts joves, que podia haver arribat una mica més tard del que es preveia inicialment, estan amb la intenció d'anar a crear una llar, i per una altra banda la Llei d'Arrendaments Urbans possiblement farà que determinats col·lectius de persones que estan pagant uns lloguers baixos, però que tindrien capacitat econòmica per adquirir un habitatge i que en aquests moments els lloguers tal i com els quedaran seran a un preu bastant més alt, doblant o triplicant el que estaven pagant, es plantegen l'accés a l'habitatge de propietat, per tant, això generarà en primer lloc que es crearan pisos buits a lloguer a uns preus possiblement assequibles per a algunes parelles, però per una altra banda creuen que crearà una

acceleració més forta de la construcció durant uns anys. Ho es té terreny disponible urbanitzat a Manresa, amb diferents tipologies d'edificació perquè aquestes famílies es puguin quedar a Manresa, o si no tenim el risc que es quedin al conjunt urbà de la ciutat però que no sigui pròpiament la ciutat de Manresa. Per tant, els dos, tres anys propers són absolutament vitals, governi qui governi, per consolidar la població que tenim, perquè si aquesta població jove va a viure fora de Manresa l'envelliment de la població de Manresa s'accelerará, per tant és una qüestió prioritària pel futur de la ciutat.

El Sr. Garcia i Comas intervé per manifestar que sobre els polígons, de si hi havia hagut gestió o no. En aquests moments s'està fent una nova aprovació d'un altre pla i amb la total llibertat amb què es pot parlar en aquesta sala, s'han de posar en evidència els problemes, els conflictes, les maneres d'entendre la ciutat que en aquests moments tenim, amb la visió i la finalitat del pla que s'està aprovant i que no tingui els mateixos errors. Estem parlant des d'un punt de vista de ciutadà que és la imatge que està rebent de la nostra ciutat que no acaba de definir-se mai. No hi ha culpable. L'Ajuntament d'aquesta ciutat, per la causa que sigui, està tocant amb problemes a l'hora de definir aquests terrenys, a l'hora de fer les urbanitzacions en aquests terrenys. Sí que en el cas dels plans parcials només citava que s'estan retrassant excessivament, per exemple, qüestions com el fet de fer el Tossal dels Cigalons d'urbanització prioritària, que vol dir una certa urgència amb les urbanitzacions i fer unes tramitacions diferents quan després s'han anat esgotant tots els terminis. Per què s'han fet aquestes qüestions? És una crítica que es fa en el propi Ajuntament i amb la llibertat i la finalitat que en el pla que s'està aprovant no s'assumeixin o es corregeixin aquestes errades. El mateix passa en el tema de Can Farrés, en cap moment ha dit l'equip de govern, sinó que ha parlat de l'Ajuntament, és l'Ajuntament el que no va saber reurbanitzar aquella zona per les qüestions que siguin, es va deixar perdre i pel que fa a les culpabilitats és una qüestió en què no hi entrava.

Sotmès el dictamen a votació, és aprovat per unanimitat dels 25 membres presents i, per tant, amb el quòrum que determina l'art. 47.3.i) de la Llei 7/1987 i art. 112.3.k) de la Llei 8/1987, es declara acordat:

1r.- APROVAR INICIALMENT LA REVISIÓ DEL PLA GENERAL DE MANRESA segons documentació que s'acompanya a aquest Dictamen, en aplicació del que disposa l'article 55 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol.

2n.- DEMANAR L'INFORME PREVIST a l'article 57.1 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, a la Demarcació de Carreteres de l'Estat a Catalunya, als Serveis territorials de les Direccions

Generals de Carreteres, de Transports i d'Obres Hidràuliques del Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, així com a la Red Nacional de Ferrocarriles Españoles i els Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.

3r.- COMUNICAR L'ACORD D'APROVACIÓ INICIAL DE LA REVISIÓ DEL PLA GENERAL DE MANRESA a tots els municipis veïns, en compliment del que disposa l'article 57 .2 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol.

4t.- DONAR AUDIÈNCIA EN LA REVISIÓ DEL PLA INICIALMENT APROVADA a la Comissió Territorial d'Equipaments Comercials per part de que sigui emès l'informe previst a l'article 58 .1 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol.

5è.- DEMANAR L'INFORME PRECEPTIU contemplat a l'article 58 .3 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, d'acord amb la Llei 6/1988, de 30 de maig, a l'administració forestal competent.

6è.- EXPOSAR AL PÚBLIC la revisió del Pla general inicialment aprovada pel termini mínim d'un mes comptat a partir de l'endemà de la darrera inserció del corresponent anunci en un dels diaris de major circulació de la província i/o en el Butlletí oficial d'aquesta o, en qualsevol cas, **fins al dia 31 de juliol de 1995**, en compliment del que disposa l'article 59 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol.

7è.- SUSPENDRE L'ATORGAMENT DE LLICÈNCIES DE PARCEL·LACIÓ, D'EDIFICACIÓ I ENDERROCAMENT en els àmbits per als quals les noves determinacions comporten modificació del règim urbanístic, així com en tots aquells àmbits pels quals es pretenen assolir objectius urbanístics concrets, i que queden explícitament delimitats i grafiats en l'annex de suspensió de llicències que s'acompanya al present Dictamen, en compliment del que disposen els articles 41 i 42 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol."

El Sr. Alcalde intervé per expressar que, amb motiu de l'aprovació inicial per unanimitat de la revisió del Pla General d'Ordenació Urbana de Manresa, vol deixar constància de la seva satisfacció i felicita tots els grups polítics pel treball realitzat.

Així mateix diu que quan durant el segon semestre de 1992 es va posar en funcionament l'oficina de la revisió del nou pla general d'ordenació urbana, des del primer moment l'objectiu del consens global dels grups polítics i de la gran majoria dels ciutadans, fou l'esperit que els inspirava. A mida que els treballs han anat avançant, pas a pas s'ha anat constatant un capteniment obert i de diàleg permanent per part de tothom. Jornades, seminaris, la comissió dels grups polítics, l'exposició de l'avanç de planejament a la Torre Lluvià, l'audiència pública, els estudis i infinitat d'aportacions, reunions i entrevistes que han portat al dictamen que s'acaba

d'aprovar. Efectivament, el 7 d'abril de 1995, és una data per guardar en la memòria de Manresa, perquè s'acaba d'aprovar per unanimitat de tots els grups polítics un nou pla general d'ordenació urbana. La funció i la importància d'aquest gran acord es basa en què el pla marcarà el desenvolupament de Manresa en el futur, fixant els objectius com a ciutat, però edificant, al mateix temps, tot allò que ens ha de portar creixement en la riquesa i en la solidaritat, benestar des del concepte de qualitat de vida, de modernitat i identitat, des de la preservació d'aquells espais sobre els quals els manresans mai renunciaran. És per tant el gran instrument de desenvolupament social i econòmic sobre el que pivota aquest futur que tots volen i creu que mereixen. Aquest pas tant important s'ha pogut fer des de la unanimitat, tots han renunciat a aspectes puntuals en benefici del consens perquè coneixen el valor del consens, que es fonamenta en què en l'aprovació que s'acaba de fer, tots i cadascun dels ciutadans també hi han participat, mitjançant els seus representants polítics electes per sufragi. Tots els grups representats en aquest saló de sessions han fet un gran esforç des de l'estimació per Manresa, des del respecte a totes les opinions, encara que difereixin, i sobretot des de la responsabilitat política. Per aquest motiu creu que s'han de felicitar, tant els polítics com els tècnics i tot el personal municipal que hi ha treballat, per haver sabut trobar un camí que potser no plau plenament a tothom, però que, sense cap mena de dubte, segurament serà el millor camí per a Manresa. Amb aquest esperit de treball i amb aquesta vocació de consens podem tenir per segur que Manresa té i desitgem un gran futur per endavant. Moltes gràcies.

I no havent-hi més assumptes per tractar, es declara aixecada la sessió, quan són les 22 hores de la nit, de tot el qual, com a Secretari, certifico, i s'estén la present acta en els fulls del paper segellat de la Generalitat núm. i correlatius fins el núm